

Scenariusz opracowany w ramach projektu „Opowieści, legendy,
podania”

TYTUŁ – Legenda „Ile Babia Góra ma wierzchołków?”.

Cykl zajęć: Opowieści, legendy, podania.

Cele:

- ustalenie kolejności zdarzeń w legendzie,
- ustalenie głównych bohaterów legendy,
- uruchomienie wyobraźni twórczej.

Potrzebne środki i materiały:

zdjęcia Babiej Góry (załącznik nr 1), krzyżówka (załącznik nr 2), kartki z wyrazami (załącznik nr 3), tekst legendy „Ile Babia Góra ma wierzchołków?” (załącznik nr 4), rebusy (załącznik nr 5), rozsypanka wyrazowa (załącznik nr 6), kartki, kredki, flamastry.

Realizacja:

1. Wprowadzenie – Babia Góra.

Nauczyciel zaprasza dzieci do kręgu i do wspólnej wyprawy w pewne miejsce. Pokazuje dzieciom zdjęcie (załącznik nr 1) i prosi, aby dokładnie je obejrzały. Następnie pyta, czy wiedzą, co ono przedstawia.

Nauczyciel mówi dzieciom, że na zdjęciach znajduje się pewna polska góra, o której będą mówić podczas zajęć. Następnie dzieli dzieci na cztery grupy, rozdając karteczki w czterech kolorach (każdy kolor będzie oznaczał jedną grupę).

Prosi dzieci, aby usiadły w grupach i rozwiązały krzyżówkę (załącznik nr 2). Kiedy wszystkie grupy wypełnią całą krzyżówkę, nauczyciel pyta, jakie jest rozwiązanie. Mówi uczniom, że to właśnie ta góra będzie tematem ich dzisiejszych zajęć. Może również zapytać, czy któreś z dzieci słyszało kiedyś o Babiej Górze, a może było na Babiej Górze.

2. Trudne słowa.

Nauczyciel mówi dzieciom, że na temat Babiej Góry istnieją różne legendy i opowieści. Są one jednak bardzo stare i niektóre słowa w nich używane mogą obecnie wydawać się trudne i często niezrozumiałe. Dlatego proponuje dzieciom, aby spróbowały odgadnąć niektóre słowa z regionu Babiej Góry. Na jednej połowie tablicy przypina kartki z trudnymi wyrazami, a na drugiej kartki z ich tłumaczeniami (załącznik nr 3). Prosi dzieci, aby dokładnie przeczytały wyrazy na kartkach, a następnie spróbowały je do siebie dopasować. Kiedy wszystkie wyrazy zostaną połączone, dzieci razem z nauczycielem czytają na głos trudne wyrazy oraz ich tłumaczenia.

3. Legenda „Ile Babia Góra ma wierzchołków?”.

Nauczyciel mówi dzieciom, że za chwilę przeczyta opowieść pod tytułem „Ile Babia Góra ma wierzchołków?”. Prosi uczniów, aby dokładnie słuchali i postarali się zapamiętać jak najwięcej szczegółów. Nauczyciel czyta treść legendy (załącznik nr 4). Po przeczytaniu, zadaje dzieciom pytania do tekstu:

- Gdzie przybywali studenci i ilu ich było?
- Co zrobili studenci gdy przyszła noc?
- Kto pojawił się o północy przy ognisku?
- O czym głośno rozmyślała potwora?
- W jaki sposób zakończyła się legenda i ile było wierzchołków?

Po udzieleniu przez uczniów odpowiedzi na wszystkie pytania, nauczyciel rozdaje dzieciom rebusy (załącznik nr 5) i prosi, aby je rozwiązać. Po wspólnym ustaleniu rozwiązania rebusów, nauczyciel

mówi, że student i potwora to główne postacie w przeczytanej legendzie. Pyta dzieci, dlaczego student i potwora są tak ważni.

Nauczyciel proponuje dzieciom, aby raz jeszcze odtworzyły nowopoznaną legendę. Prosi dzieci, aby usiadły w grupach (takich jak poprzednio) i rozdaje każdej grupie rozsypanki wyrazowe (załącznik nr 6). Każda grupa układa zdanie, a następnie wszyscy wspólnymi siłami ustalają kolejność zdarzeń. Nauczyciel może wszystkie zdania w odpowiedniej kolejności przykleić na tablicy.

4. Tworzenie potwory.

Nauczyciel rozmawia z dziećmi na temat wyglądu potwory. Pyta, jak mogła ona wyglądać. Proponuje dzieciom, aby każdy narysował na kartce taką potworę, jaką – według niego – mógł spotkać student na Babiej Górze.

Załącznik nr 1 – zdjęcia Babiej Góry

http://pl.wikipedia.org/w/index.php?title=Plik:Babia_G%C3%B3ra_g%C3%B3rne_partie.jpg&filetimestamp=20060927230540

http://pl.wikipedia.org/w/index.php?title=Plik:Babia_G%C3%B3ra_BW28-2.JPG&filetimestamp=20100209225929

Załącznik nr 3 – kartki z wyrazami

wierszki

zrachować

boch

rozlegli

potwora

jach

kiery

jeny

kole

chnet

nakładli

nie naszła

policzyć

wierzchołki
szczyty

położyć

stwórz
potwór

jak

bo

nie znalazła

która

tylko

przy

szybko

Załącznik nr 4

ILE BABIA GÓRA MA WIERZCHOŁKÓW?

W Polsce na Babiej Górze jest moc wierszków, co ich żaden nie mógł porachować. A tam straszło. Jakby tam był kto na noc został, tak go zamordowało.

Postali dwanaście studentów, że ich oni muszą zrachować, a jak ich nie zrachują, że karę dostaną.

Szli aż tam przysli i chodzili przez dzień a rachowali. Ale nie mogli porachować. Ścignęta ich noc i oni tam musieli zanocować. Ale tam nie było chałupy. Oni se nakładli w lesie ogień i pozlegali kole niego nogami ku ogniu, a głowami od ognia. Każdy se głowę płaszczem owinął, co nie było żadnemu głowy widać.

Jak przyszło o północy, przyszła potwora kiera straszła. Oni wszyscy spali, jeny jeden nie. Potwora się dziwowała na to koło kole tego ognia i powiadała:

- Jach jest potwora, ale tu jeszcze większa potwora, bo same nogi a głowy żadnej. Boch już przeszła trzydzieści dwa wierszki, a jeszcze takowej drugiej potwory nie naszła.

I poszła precz.

Rano, jak powstawali, pytał się ich ten, co nie spał, jeśli wiedzą, wiela jest wierszków. Oni prawili, że nie. On prawił że on już wie, że trzydzieści dwa, bo potworę wystuchał, kiera ich za jeszcze większą potworę uznała. Bo że już przeszła trzydzieści dwa wierszki, a jeszcze takowej nie naszła.

I oni już mieli porachowane to, co żaden porachować nie mógł. I szli z radością do domu.

To było dziwne tym, co ich tam postali, że ich tak chnet porachowali.

LUCJAN MALINOWSKI

Załącznik nr 6 – rozsypanka wyrazowa

Przybycie studentów na Babią
Górę.

Rozpalenie ogniska i ułożenie się
do snu.

Przybycie potwory do ogniska.

Wyjaśnienie zagadki i szczęśliwe
zakończenie legendy.